

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **L. L.**, Prostějov, zast. JUDr. Bronislavou Wittnerovou, MSc., advokátkou se sídlem Jiřího z Poděbrad 893/9, Olomouc, proti žalovanému: **Magistrát města Olomouce**, se sídlem Horní náměstí 583, Olomouc, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 2. 2016 čj. 11 A 33/2012-101, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o:

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Žalobce se žalobou podanou u Nejvyššího správního soudu, následně postoupenou Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“), domáhal ochrany před nezákonnými zásahy žalovaného a Ministerstva vnitra. Výrokem III. rozsudku ze dne 26. 8. 2014, čj. 11 A 33/2012-73, městský soud žalobu zamítl. Proti tomuto rozsudku podanou kasační stížnost shledal Nejvyšší správní soud důvodnou; rozsudkem ze dne 31. 7. 2015, čj. 8 As 143/2014-47, zrušil výroky III. a IV. napadeného rozsudku ve vztahu k žalovanému, ve vztahu k Ministerstvu vnitra kasační stížnost zamítl. V dalším řízení vydal městský soud shora specifikované usnesení, jímž žalobu odmítl pro její opožděnost. Proti usnesení městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

[2] Součástí doplnění kasační stížnosti byl návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel uvedl, že mu hrozí, že bude nucen uhradit náklady exekučního řízení. Za účelem zastavení exekučního řízení vedeného na základě rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2009, čj. SmOI/ARMV/2/1869/2008/Mraz, požádal o odklad vykonatelnosti kasační stížností napadeného usnesení.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle odst. 3 téhož ustanovení se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

[5] Charakter odkladného účinku spočívá v jeho mimořádnosti, neboť přiznání odkladného účinku má místo jen tam, kde jeho nezbytnost převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci.

[6] Podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou v projednávané věci naplněny.

[7] Přiznal-li by Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek, došlo by do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem k pozastavení účinků napadeného usnesení. Stěžovatel však návrhem na přiznání odkladného účinku sleduje zastavení exekučního řízení vedeného na základě rozhodnutí žalovaného. Účinky správního rozhodnutí by bylo možno pozastavit (nikoliv zastavit), vedl-li by městský soud řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. V souzeném případě však městský soud vedl řízení o ochraně před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. s. ř. s. Stěžovatelem tvrzený nezákonný zásah spočíval v pověření soudního exekutora výkonem rozhodnutí o uložení pokuty a v zastoupení žalovaného advokátem. Z uvedeného je zřejmé, že v řízení vedeném před městským soudem i před Nejvyšším správním soudem, neexistuje žádné správní rozhodnutí, jehož účinky by mohly být pozastaveny. Stěžovatelem sledovaného cíle proto nelze pomocí přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dosáhnout.

[8] Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Nejvyšší správní soud k tomu připomíná, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj nikterak předjímat rozhodnutí o věci samé.

[9] Výrokem I. rozsudku městského soudu ze dne 26. 8. 2014, čj. 11 A 33/2012-73, bylo stěžovateli přiznáno osvobození od soudních poplatků. Podle § 36 odst. 3 se přiznané osvobození od soudních poplatků vztahuje i na řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto nepožadoval úhradu soudního poplatku za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 3. listopadu 2016

v. r.

JUDr. Miloslav Výborný

předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Petra Jeřábková